

CONEXITATE

Definitii:

- graf tare conex
- componenta tare conexa in graf
- (DFS marcate de timp, marcate timp, lider)
- graf conex
- componenta conexa a unui graf
- componente conexe (clase de echivalenta)
- nr. componentelor conexe
- nod punct de articulatie
- nod punct de articulatie \Leftrightarrow eliminarea sa nr. componentelor conexe creste
- (muchie) istm \Leftrightarrow graful partial nu e conex
- (muchie) istm \Leftrightarrow eliminarea sa nr. componentelor conexe creste
- k-conex relativ la noduri
- conexitatea relativ la noduri a grafului
- k-conex operatii: stergere, adaugare, diviz.
- Subdiviziune graf

Proprietati. Teoreme

- Graf tare conex \rightarrow circuit
- R Relatia binara (multimea nodurilor grafului neorientat) \Leftrightarrow exista lant
- R este o relatie de echivalenta (RST)
- graf conex \Leftrightarrow are o singura componenta conexa

- Grafuri conexe
- Conexitate
- Determinarea componentelor conexe ale unui graf
- Teoreme de caracterizare
- Puncte de articulatie
- k-conexitate; 2-conexitate

Algoritmi (descriere+pseudocod+ex.)

det. componenta **tare conexa** in graf

- DepthFirstSearch (DFS) cu marcate de timp

det. componente tare conexe (1-4)

- DepthFirstSearch cu marcate de timp si leader

det. componente **conexe** ale unui graf

- BFS si DFS pt. det. componente conexe + modificari

Teoreme de caracterizare

- gradele nodurilor (conditie) \Rightarrow graf conex (+demonstratie)
- numarul de muchii (conditie) \Rightarrow graf conex (+demonstratie)
- T. Bondy (grade (conditie) \Rightarrow graf conex)
- graf eulerian fara noduri izolate \Leftrightarrow (gradul int. nod == gr.ext)
- graf eulerian fara noduri izolate \Leftrightarrow gr.noduri pare
- x punct articulatie \Leftrightarrow exista 2 noduri (y,z) a.i. orice lant (y,z) contine nodul x
- T. Bondy (graf k-conex)
- T. Menger (k-conex \Leftrightarrow k lanturi mutual disjuncte)
- T. Menger (2-conex \Leftrightarrow ciclu elementar)
- T. 2-conexitate (construit triunghi (K3) diviz. + adaug. muchii)

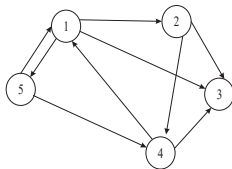
Problemă

Într-o organizație sunt persoane care se cunosc sau nu (eventual reciproc). Conducerea organizației are o informație care trebuie să ajungă la toți membrii organizației. O persoană care are informația o poate transmite tuturor cunoscuților săi. Care este numărul minim de persoane care trebuie să dețină informația astfel încât aceasta să ajungă la toată lumea?

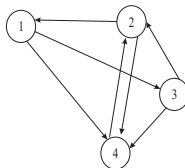
- se poate modela ca problemă de teoria grafurilor: $G = (X, U)$ cu X mulțimea nodurilor, câte un nod pentru fiecare persoană, și $(x, y) \in U$ dacă și numai dacă x și y se cunosc.

Definiție

Un graf orientat $G = (X, U)$ se numește **graf tare conex** dacă și numai dacă între oricare două noduri există drum.

a)

b)

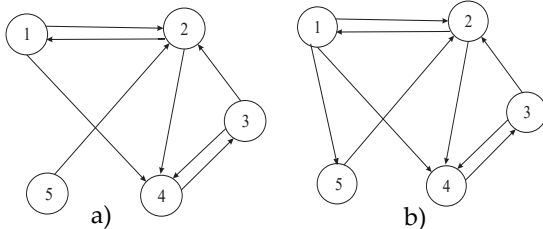
a) nu tare conex, b) tare conex

Teoremă

Într-un graf $G = (X, U)$ tare conex oricare două noduri se găsesc pe un circuit.

Conexitate

- se numeste **componenta tare conexa** in graful $G=(X, U)$ un subgraf tare conex maximal $C=G(Y)$ al grafului G , adica $Y \subset X$ si intre oricare doua noduri ale lui Y exista drum si in plus, orice subgraf $G(Y_1)$ cu $Y \subset Y_1$ nu este tare conex

- graful a) nu este tare conex și are două componente conexe și anume $G(\{5\})$ respectiv $G(\{1, 2, 3, 4\})$.

Conexitate

- pentru determinarea componentelor tare conexe ale unui graf orientat G se folosește algoritmul DFS cu timpi de marcare
- acest algoritm se aplică atât grafului inițial G cât și grafului G^{rev} obținut prin inversarea sensurilor arcelor grafului inițial
- fiecare vârf x are două marcaje de timp:
 - $ti[x]$ momentul când x este atins prima oară (gri, moment inițial)
 - $tf[x]$ momentul când căutarea termină de examinat lista de succesori lui x (se colorează x negru, moment final)
 - marcajele de timp sunt valori întregi între 0 și $2 \cdot |X| - 1$ (eveniment de descoperire și de terminare pentru fiecare $x \in X$)
 - $\forall x \in X, ti[x] < tf[x]$
 - x este alb înainte de momentul $ti[x]$, gri între momentul $ti[x]$ și momentul $tf[x]$ și negru după aceea

Conexitate

vf. alb: initial: inainte de timp initial ti
vf. gri intre timp initial ti si timp final tf
vf negru: la final

DepthFirstSearch cu marcate de timp

Pentru $x \in X$ execută

$color[x] = alb;$

vf. alb initializare: vf. nevizitat

Sfârșit pentru;

timp=0;

Pentru $x \in X$ execută

Dacă ($color[x] = alb$) atunci

$DFS(x);$

daca este nevizitat (alb) se
aplica recursiv DFS

Sfârșit dacă;

Sfârșit pentru;

Sfârșit algoritm;

$DFS(x)$

$color[x] = gri;$

$ti[x] = timp;$

$timp = timp + 1;$

Pentru fiecare $y \in X$ cu $(x, y) \in U$ execută

Dacă $color[y] = alb$ atunci

$DFS(y);$

Sfârșit dacă;

Sfârșit pentru;

$culoare[x] = negru;$

$tf[x] = timp;$

$timp = timp + 1;$

Sfârșit DFS;

DFS recursiv

vf. gri între timp initial ti și timp final tf
timpul initial al $vf.x$ = timpul curent
timpul se incrementează

fiecare y vecin a lui x

dacă y este nevizitat (alb) se
aplica recursiv DFS

vf. negru dacă s-a încheiat cu toți vecinii lui x
timp final $vf.x$ = timp curent

momentul de timp se incrementează

Determinarea componentelor tare conexe

1. Construiește graful G^{rev} .
2. Execută DFS în graful G^{rev} pentru a calcula timpii finali $tf[x]$, $x \in X$.
3. Execută DFS pentru graful G , considerând nodurile în **ordinea descrescătoare a timpilor tf** calculați la pasul 2 pentru a atașa fiecărui nod $x \in X$ un **nod leader**.
4. **Componentele conexe** sunt formate din acele **noduri care au un leader comun**.

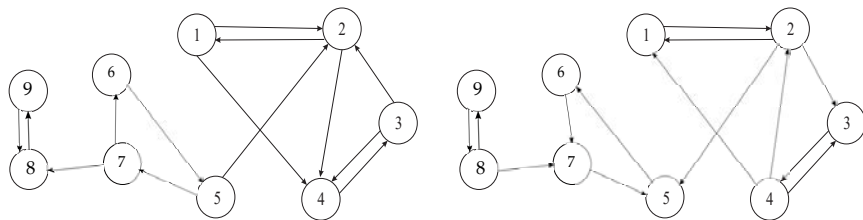

Figure: Grafurile G și G^{rev}

Conexitate

DepthFirstSearch cu marcaje de timp și leader

Pentru $x \in X$ execută *initializari*

$color[x] = alb;$

$leader[x] = 0;$

Sfârșit pentru;

timp=0;

Pentru $x \in X$ execută

Dacă ($color[x] = alb$) atunci

$nod_leader = x;$ *se aplica DFS(x)*

$DFS(x);$

Sfârșit dacă;

Sfârșit pentru;

1. construire graf reverse orientat
2. DFS G rev, calcul timpilor finali ai fiecarui vf.
3. Descrescator noduri in ordinea timpilor finali
 - DFS pe G
 - atasare fiecare nod, un leader
4. Componente conexe=noduri cu leader comun

fiecare nod

daca este nevizitat (alb)

devine leader

se aplica DFS(x)

DFS(x)

$color[x] = gri;$

$ti[x] = timp;$

$timp = timp + 1;$

Pentru fiecare $y \in X$ cu $(x, y) \in U$ execută

Dacă $color[y] = alb$ atunci

$leader[y] = nod_leader;$

$DFS(y);$

Sfârșit dacă;

Sfârșit pentru;

$culoare[x] = negru;$

$tf[x] = timp;$

$timp = timp + 1;$

DFS recursiv

$gri = \text{intre } ti \text{ si } tf$

$vf x \text{ timp initial} = \text{timp curent}$

timp incrementat

y fiecare vecin a lui x

daca y nevizitat (alb)

$leader(y) = \text{nod leader}$

aplica DFS pe acest nod y

$vf. \text{negru}$ daca s-a inchieiat cu toti vecinii lui x

$\text{timp final } vf x = \text{timp curent}$

momentul de timp se incrementeaza

Conexitate

- aplicând DFS grafului G^{rev} se obțin timpii inițiali respectiv finali pentru fiecare nod
- cercetarea nodurilor în G^{rev} începe cu nodul 1

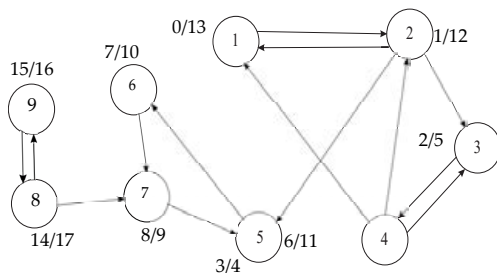
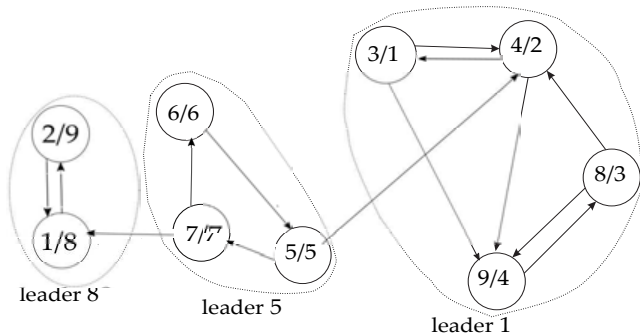

Figure: G^{rev} cu timpi inițiali și finali

Conexitate

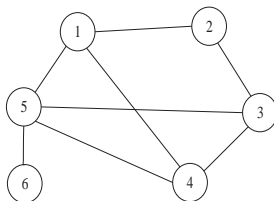
- se aplică *DFS* pentru G cercetând nodurile în ordinea descrescătoare a timpilor finali: ordinea 8, 9, 1, 2, 5, 7, 6, 3, 4

Definiție

Un graf neorientat $G = (X, U)$ se numește **graf conex** dacă și numai dacă între oricare două noduri există lanț.

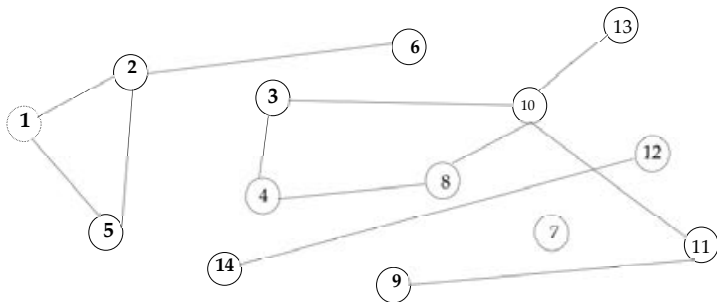
$$G = (X, U)$$

este graf conex.

Conexitate

- se numește componentă conexă a unui graf o mulțime maximală de noduri $Y \subset X$ cu proprietatea că subgraful $G(Y)$ al lui G este graf conex

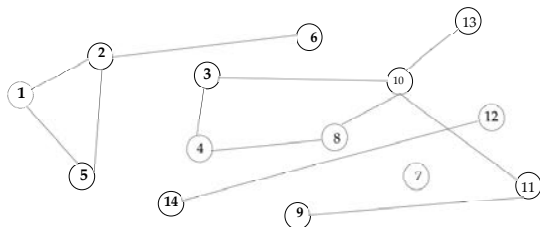
$C_1 = \{1, 2, 5, 6\}$, $C_2 = \{3, 4, 8, 9, 10, 11, 13\}$, $C_3 = \{12, 14\}$, $C_4 = \{7\}$
componente conexe

Conexitate

- pe mulțimea nodurilor grafului neorientat $G = (X, U)$ se definește relația binară $R \subset X \times X$ astfel: xRy dacă și numai dacă există lanț de la x la y
- relația R este o relație de echivalență
 - R este reflexivă, adică $xRx, \forall x \in X$.
 - dacă $\exists \mu = \{x = x_{i_1}, x_{i_2}, \dots, x_{i_k} = y\}$ de la $x \in X$ la $y \in X$, atunci $\mu' = \{y = x_{i_k}, \dots, x_{i_2}, x_{i_1} = x\}$ lanț de la y la $x \Rightarrow R$ simetrică
 - $x, y, z \in X$ și $\mu_{xy} = \{x = x_{i_1}, x_{i_2}, \dots, x_{i_k} = y\}$ lanț de la x la y , respectiv $\mu_{yz} = \{y = y_{j_1}, y_{j_2}, \dots, y_{j_l} = z\}$ lanț de la y la $z \Rightarrow \mu_{xz} = \{x = x_{i_1}, x_{i_2}, \dots, x_{i_k} = y = y_{j_1}, y_{j_2}, \dots, y_{j_l} = z\} = \mu_{xy} \cdot \mu_{yz}$ lanț de la x la $z \Rightarrow R$ este tranzitivă
- clasele de echivalență determinate de relația de echivalență R pe mulțimea nodurilor grafului neorientat $G = (X, U)$ se numesc componente conexe ale grafului G

Conexitate

- numărul claselor de echivalență determinate de relația R pe mulțimea X a nodurilor unui graf este **numărul componentelor conexe** ale grafului G și se notează cu p

$$C_1 = \{1, 2, 5, 6\} = [1], \quad C_2 = \{3, 4, 8, 9, 10, 11, 13\} = [3], \\ C_3 = \{12, 14\} = [12], \quad C_4 = \{7\} = [7], \quad p = 4$$

- graful neorientat $G = (X, U)$ se numește graf conex dacă și numai dacă are o singură componentă conexă, adică $p = 1$

Determinarea componentelor conexe ale unui graf

- se pune problema determinării componentelor conexe ale unui graf
- se pot folosi algoritmi de tipul celor de parcurgere, *BFS* și *DFS* pentru determinarea componentelor conexe, cu mici modificări:
 - se începe prelucrarea cu un nod s al grafului
 - se marchează cu un același număr toate nodurile accesibile din s folosind *BFS* sau *DFS* (acestea vor forma componenta conexă ce conține nodul s)
 - se continuă procedeul până nu mai sunt noduri nemarcate în graf

Determinarea componentelor conexe ale unui graf cu **BFS**

```
Pentru  $x \in X$  execută  $comp_c[x] = 0$ ;  
 $p = 0$ ; // numărul curent de componente conexe  
Cât timp ( $\exists s \in X$  cu  $comp_c[s] = 0$ ) execută  
     $p = p + 1$ ; // o nouă componentă conexă  
    // se aplică BFS cu nod de pornire  $s$  și se marchează nodurile din componenta  $p$   
    Adaugă  $s$  într-o coadă  $Q$  inițial vidă;  
     $comp_c[s] = p$ ; // nodul  $s$  se marchează vizitat în componenta conexă  $p$   
    Cât timp ( $Q \neq \emptyset$ ) execută // mai există noduri nemarcate  
         $x = cap(Q)$ ;  
        Pentru toți  $y \in X$  cu  $(x, y) \in U$  execută  
            Dacă ( $comp_c[y] = 0$ ) atunci  
                 $comp_c[y] = comp_c[x]$ ; //  $y$  în aceeași componentă cu  $x$   
                Adaugă  $y$  în coada  $Q$ ; //  $y$  ultimul nod marcat  
        Sfârșit dacă;  
    Sfârșit pentru;  
    Se scoate  $x$  din coada  $Q$ ;  
Sfârșit cât timp;  
Sfârșit cât timp;
```

Determinarea componentelor conexe ale unui graf

```
Pentru  $x \in X$  execută  $compc[x] = 0$ ;  
 $p = 0$ ;           // numărul curent de componente conexe  
Cât timp (există  $x \in X$  cu  $compc[x] = 0$ ) execută // există încă noduri  
nemarcate (nevizitate)  
     $p = p + 1$ ;      // se construiește o nouă componentă conexă  $p$   
     $compc[x] = p$ ;   // se adaugă nodul la componenta respectivă  
    Cât timp (există  $y \in X$  nemarcat adiacent cu  $z \in X$  marcat) execută  
         $compc[y] = compc[z]$ ;  
    // vecinii nemarcați ai nodurilor marcate deja se pun în aceeași  
    componentă conexă  
Sfârșit cât timp;
```

Determinarea componentelor conexe ale unui graf

- cercetarea muchiilor grafului
- inițial $p=0$, nodurile grafului sunt nemarcate
- la citirea unei muchii $u \in U$ ne putem afla în una din următoarele situații:
 - **ambele capete ale sale sunt nemarcate** - apare o componentă conexă nouă ce va conține cele două noduri, $p = p + 1$, cele două noduri se marchează cu p
 - **un capăt este marcat și celălalt nemarcat** - nodul nemarcat se marchează cu aceeași valoare cu cel marcat
 - **cele două extremități ale muchiei sunt marcate** cu valori **diferite** - cele două componente conexe se vor reuni și $p=p-1$; este posibil să fie nevoie de o renumerotare a componentelor conexe
- marcarea nodurilor izolate

Teoreme de caracterizare

Teoremă

Fie $G = (X, U)$ un graf cu $n = |X|$ noduri. Dacă gradele nodurilor îndeplinesc condiția $g(x) \geq n/2, \forall x \in X$, atunci graful **G este conex.**

Demonstrație:

- presupunem că G nu conex și fie $G_1 = (X_1, U_1), G_2 = (X_2, U_2)$ două componente conexe ale sale
- fie $x \in X_1, y \in X_2 \Rightarrow$ între cele două noduri nu există lanț
- y nu are sigur ca noduri adiacente pe x și nici pe vreunul dintre cele $g(x)$ noduri adiacente cu x
- atunci
$$g(y) \leq n - 1 - 1 - g(x) \leq n - 2 - n/2 = n/2 - 2 < n/2,$$
contradicție cu faptul că $g(y) \geq n/2$
- graful este deci conex.

Teoreme de caracterizare

Teoremă

Fie $G = (X, U)$ un graf cu $n = |X|$ noduri și $m = |U|$ muchii. Dacă numărul de muchii $m > \frac{(n-1)(n-2)}{2}$ atunci graful **G este conex.**

Demonstrație:

- se calculează numărul maxim de muchii într-un graf neconex cu n noduri

1. dacă într-un graf cu nr. fixat noduri numărul componentelor conexe crește atunci numărul maxim de muchii scade \Rightarrow numărul maxim de muchii se obține pentru 2 componente conexe

2. dacă un graf are 2 componente conexe, numărul maxim de muchii se obține când una dintre componente este un nod izolat

Teoremă Bondy

Fie un graf G cu $n = |X| \geq 2$ noduri și fie $d_1 \leq \dots \leq d_2 \leq d_n$ gradele celor n noduri. Dacă $d_j \leq j - 1$ implică $d_n \geq n - j$ pentru orice $1 \leq j \leq \lfloor n/2 \rfloor$ atunci graful G este conex.

Teoreme de caracterizare

Teoremă

Fie $G = (X, U)$ graf orientat cu $|X| = n > 1$ noduri. Atunci G este graf eulerian fără noduri izolate dacă și numai dacă gradul interior al fiecărui nod este egal cu cel exterior, $g^-(x) = g^+(x) > 0$, $\forall x \in X$.

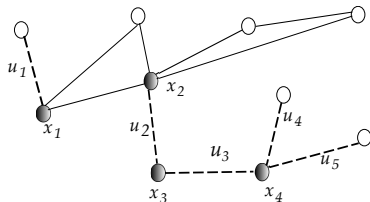
Teoremă

Fie $G = (X, U)$ graf neorientat cu $|X| = n > 1$ noduri. Atunci G este graf eulerian fără noduri izolate dacă și numai dacă gradele nodurilor sunt pare, $g(x) = \text{par} > 0$, $\forall x \in X$.

Puncte de articulație

- un nod x al unui graf conex $G = (X, U)$ se numește **punct de articulație** al grafului G dacă și numai dacă **subgraful $G(X \setminus \{x\})$ nu este conex**
- un nod al unui graf este punct de articulație dacă și numai dacă **prin eliminarea sa numărul componentelor conexe ale grafului crește**
- muchie u a unui graf conex $G = (X, U)$ se numește **istm** al grafului G dacă și numai dacă **graful parțial $G' = (X, U \setminus \{u\})$ nu este conex**
- muchie u a unui graf G se numește istm al grafului dacă și numai dacă **prin eliminarea sa din graf numărul componentelor conexe crește**

Puncte de articulație

- puncte de articulație x_1, x_2, x_3, x_4
- muchii istm u_1, u_2, u_3, u_4, u_5

Teoremă

Un nod x al grafului conex $G = (X, U)$ este **punct de articulație** dacă și numai dacă există două noduri $y, z \in X \setminus \{x\}$ astfel încât orice lanț între y și z conține nodul x .

Definiție

Un graf $G = (X, U)$ se numește **k -conex relativ la noduri** dacă și numai dacă are cel puțin $k + 1$ noduri și prin eliminarea oricăror $k - 1$ noduri rămâne conex.

Definiție

Valoarea maximă a lui k pentru care graful $G = (X, U)$ este k -conex relativ la noduri se numește **conexitatea relativ la noduri** a grafului G .

Definiție

Un graf $G = (X, U)$ se numește **k -conex relativ la muchii** dacă și numai dacă are cel puțin $k + 1$ muchii și prin eliminarea oricăror $k - 1$ muchii rămâne conex.

Definiție

Valoarea maximă a lui k pentru care graful $G = (X, U)$ este k -conex relativ la muchii se numește **conexitatea relativ la muchii** a grafului G .

Teoremă Bondy

Fie un graf G cu $n = |X| \geq 2$ noduri, $d_1 \leq \dots \leq d_2 \leq d_n$ gradele celor n noduri și $1 \leq j \leq n-1$. Dacă $d_j \leq j + k - 2$ implică $d_{n-k+1} \geq n - j$ pentru orice $1 \leq j \leq [(n - k + 1)/2]$ atunci graful G este **k -conex.**

- dacă graful este o reprezentare a unei rețele publice de transport, de telefonie,... conexitatea sa definește numărul de componente/legături care se pot defecta fără a afecta funcționarea rețelei

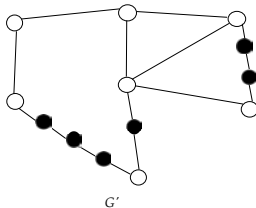
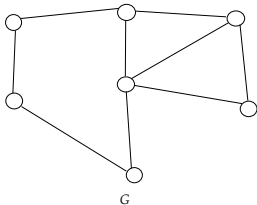
k -conexitate

Fie $G = (X, U)$ cu $X = \{x_1, \dots, x_n\}$ și $U = \{u_1, u_2, \dots, u_m\}$

- se definesc asupra grafului G următoarele operații:

- **ștergere a unui nod:** se elimină un nod $x \in X$ din graf; se obține subgraful $G(X \setminus \{x\})$, $G - x$;
- **ștergere a unei muchii:** se elimină o muchie $u \in U$ din graf; se obține graful parțial cu muchiile $U \setminus \{u\}$, $G(U \setminus \{u\})$, $G - u$;
- **adăugare a unei muchii:** se adaugă o muchie între noduri neadiacente în G , $u' \notin U$; graful obținut este $G' = (X, U \cup \{u'\})$, $G + u'$;
- **divizare a unei muchii:** se adaugă un nod $z \notin X$ pe o muchie $u = (x, y) \in U$; se obține $G' = (X \cup \{z\}, U \setminus \{(x, y)\} \cup \{(x, z), (z, y)\})$, $G \% u$.

- un graf G' se numește **subdiviziune a grafului G** dacă se obține din G prin aplicarea de operații de divizare

Teoremă (Menger)

Un graf $G = (X, U)$ este k -conex dacă și numai dacă oricare ar fi $x, y \in X$ două noduri ale sale, există k lanțuri mutual disjuncte între nodurile x și y (nodurile x și y sunt singurele noduri comune).

2-conexitate

Definiție

Un graf $G = (X, U)$ se numește **2-conex** dacă și numai dacă **are cel puțin 3 noduri și prin eliminarea oricărui nod rămâne conex.**

Teoremă (Menger)

Un graf $G = (X, U)$ este **2-conex** dacă și numai dacă **oricare două noduri $x, y \in X$ se află pe un ciclu elementar.**

2-conexitate

Teoremă

Un graf G este **2-conex** dacă și numai dacă **poate fi construit dintr-un triunghi (graful K_3) prin operații de divizare și adăugare de muchii.**

